



De Piet Rijsdijkstoep in wijk A, genoemd naar de winkelier bovenaan de stoep....

In het 'Sliedrechts Stoepen- en Stratenboek' vinden we de Piet Rijsdijkstoep niet terug. Toch zal de naam van de stoep voor velen een bekende klank hebben. Op de foto de juf van de bewaarschool met de kinderen. Wie weet loopt Macky, de schijfster van het verhaal, hier wel bij? Jong geleerd, oud gedaan met de wandelvoornemens voor volgend jaar! In de stoep stond ooit een kerk, het eerste gebouw van de Christelijke Afgescheiden gemeente (Gereformeerde kerk). Het heeft dienst gedaan van 1853 tot 1873. Daarna verbouwd tot de woonhuizen op de voorgrond.

## **Zeumervekansie 2012 - (1016)**

'k Wou aal z'n daege al is zô graeg naer Zwitserland om te gaon fietse. Daeraan voorafgaond hebbe we 'n weeksie gelogeed in 't Zwarte Woud, in zô'n gezellig, knus Duits hotellechie mè geborduurde lampekappies en vol aallerlaai rotzooi. We hebbe êenen dag regen gehad en toe zij me met

d'n oto naer Colmar gewist, dat leg in Frankrijk. Toe we uitgekeke wazze, bleek 't kaortie van de parkeergeraozie ongeldig te weze. Om kort te gaon, dankzij 't Frans dà 'k vroeger van Botmao geleerd het, zijn we d'r mè veul gedoe uitgekemme. 't Hotel sting percies op de grens en as ie mor eve gong plasse, kregge me van KPN 'n SMS-ie mè aanbiejingksies.

Afijn, nae 'n weeksie Duitsland, de koffers gepakt en deurgereeje naer Zwitserland. D'n dekkingsgraed was nog acceptaobel, dus konne me ons aage nog wel wà verloorlôôve. We reeje verempeld bove de snêeuwrens. We hadde de jopperties bij ons, mor nou was 't waarem zeumerweer. Gelukkig hadde me genogt schôône ziemezetjies meegenome. We hadde al gaauw gezien dà fietse hier nie meeviel; veul grindpaoje mè grôôte biggels, die in de gidsies nie wazze genoemd. Daer gavve ze de routes classificaosie êên tot twêê fietsies, en dà kanne me wel aan. Desnôôds zouwe we die mè twêê overslaon, we wazze ommers toch aage baos.

Veul hōogteverschil, je mos uitkijke dà je nie truguit truulde of gong legge vaale. Kortom gêên land voor nermaole fietse, mor voor mountainbikers. Die waoghaalze kwamme ons aan aalle kante verbij. Een gewone fiets wier in d'n aerd as 'n bezienswaardighaaid beschouwd. Waainig keus bij de fietsverhuur: zachte bande, slechte remme en verempeld ok êên zonder zaodel, mor dà zel wel tijdelijk gewist weze.

Toe 'k laeter klaogde dat de waarekelijkhaaid hêemel nie overêênkwam mè wà heullie voorgeschutteld hadde, zeeje ze: " 't Sting toch in de raaisbeschaaije?" Ja, dan bè je te laet.

Voortaen regele we 't zellef wel, dan kà je allêên je aage de schuld geve. We kregge 'n graotis openbaorvervoerkaart, dus hebbe we naer hartelust gebust en getraaind. Langs mooie gletsjers en ok naer St. Moritz, 'n bietjie 'kak, heur'! 't Is wel 'n prachtig land en zulleverschôn, hêemel gêên vullis op straet! D'n êêsten aevond, we hadde haalef pesjon, konne we kieze uit 'n voor- en 'n naegerecht en 't hōôdgerecht moch 30 Zwitserse franks koste, dà 's iets minder in euro's. 't Êênigste dat in aanmaareking kwam, was 'n hamburreger voor 29 franke, zō grōôt as 'n pinopetjie en 'n mud gebakke aerepel d'r naest. Dà

was 'n piemesie veul, mor we zijn wel verwonne daer.  
Vollegend jaer gao me wandele!

Macky van Leeuwen – de Jong